

FŐLAJSTROMSZÁM
KEZDŐIRATON:

Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon

Érkezett: 2019 JÚN 07.

PÉLDÁNY: 1 IV.

MELLÉKLET: 3 KÖZTÜK:

FŐLAJSTROMSZÁM:
UTÓIRATON:Alkotmánybíróság részére
a Fővárosi Törvényszék útján

Hivatkozási szám az elsőfokú bíróságon: 26.B.288/2011/231. a Fővárosi Törvényszék előtt
 Hivatkozási szám a másodfokú bíróságon: 5.Bf.217/2017/25. a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság előtt
 Hivatkozási szám a felülvizsgálat során: Bfv.III.1.310/2018/22. a Kúria előtt

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: IV / 1 0 5 5 - 0 / 2 0 1 9

Érkezett: 2019 JÚN 19.

Példány: 1-1 Kezelőiroda:

Melléklet: 4 db

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr. Árva Tamás ügyvéd (Árva Ügyvédi Iroda, székhely: 1074 Budapest, Barát utca 4.)

az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján a Kúria mint felülvizsgálati bíróság által Bfv.III.1.310/2018/22. szám alatt hozott végzésével szemben az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő, amelynek keretében kérem, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság azt – a Fővárosi Törvényszék 26.B.288/2011/231. számon hozott (továbbiakban: elsőfokú ítélet) ítéletére és a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 5.Bf.217/2017/25. számú (továbbiakban: másodfokú ítélet) ítéletére is kiterjedően – az Alaptörvény 24. cikk (2) d) pontjában biztosított hatáskörében eljárva semmisítse meg, mert a támadott végzés a panaszban részletesen kifejtett indokolásra tekintettel szélsőségesen sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében elismert jogállamiságot, és sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében elismert tisztességes eljáráshoz való jogot.

Kérem továbbá, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 53. § (4) bekezdése alapján jelen alkotmányjogi panaszban támadott döntés végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggeszteni szíveskedjen.

Jogi álláspontom szerint a Kúria végzése, mint az ügy érdemében hozott befejező döntés az Alaptörvényben biztosított jogomat sérti, és a jogorvoslati lehetőségeimet már kimerítettem. Jogi álláspontom szerint a Kúria sérelmezett végzése nem állja ki az alkotmányossági próbát, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség esete áll fenn.

A panasz elbírálásához szükséges körben az adataim kezeléséhez hozzájárulok, de azon túlmenően nem.

1. Az alkotmányjogi panasz tárgyául szolgáló ügy lényege

A Fővárosi Törvényszék a 2017. január 24-én kihirdetett 26.B.288/2011/231. számú ítéletével [redacted] V. rendű terheltet bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett hűtlen kezelés bűntettében [Btk. 376. § (1) és (5) bekezdés a) pont]. Ezért őt 1 év 6 hónapi – végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett

– szabadságvesztésre ítélte, s a terheltet előzetes mentesítésben részesítette. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg azzal, hogy a végrehajtás elrendelése esetén a terhelt legkorábban a büntetés kétharmad része kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Kötelezte a XV. rendű terheltet – a többi terhelttel egyetemlegesen - 131.700.000 forint és annak 2004. június 24. napjától járó törvényes kamata a Budapest Főváros VI. kerület Terézváros Önkormányzata magánfél, az állam javára pedig 900.000 forint illeték megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2018. február 28-án meghozott 5.Bf.217/2017/25. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a XV. rendű terhelt tekintetében megváltoztatta. A XV. rendű terheltnek felrótt bűncselekményt hanyag kezelés vétségének [1978. évi IV. törvény 320. § (1) és (2) bekezdés] minősítette, a társtettesi elkövetésre utalást mellőzte, és a terheltet megrovásban részesítette. A megítélt polgári jogi igény összegét 123.010.000 forintra mérsékelte, a kamatfizetésre vonatkozó rendelkezést akként módosította, hogy annak kezdő napja 2004. október 6., és e naptól kezdődően köteles a terhelt a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot fizetni; továbbá a magánfél megnevezését helyesbítette. Egyebekben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a XV. rendű terhelt tekintetében helyben hagyta.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság 2019. április 4.-én kelt, és a XV. rendű terhelt képviselője védője által 2019. április 11. napján kézhez vett végzésével a Fővárosi Törvényszék 26.B.288/2011/231. számú és a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.217/2017/25. számú ítéletét a XV. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

2. Egyes formai követelmények megtartásának igazolása

Az Ítéletet a panaszos képviselője 2019. április 11. napján 24-én vette kézhez, így a panasz az Abtv. 30. § (1) bekezdésben megjelölt határidőn belül kerül benyújtásra.

3. A jogállamiság megsértésének az indoklása

A végzés szélsőségesen sérti az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdését, mivel a végzés ítéleti tényállást bírált felül. A jogerős másodfokú ítélet 1. oldalának 4. bekezdésében szereplő minősítés szerint [REDACTED] cselekményével az elkövetés idején hatályos 1978. évi IV. törvény (továbbiakban: régi Btk.) 320. § (2) bekezdésébe ütköző hanyag kezelés vétségét valósította meg. Ennek elévülési ideje a büntetési tételre és a cselekmény elkövetésekor hatályos régi Btk. 33. § (1) b) pontjára tekintettel három év volt, vagyis a cselekmény 2007. június 17. napján elévült.

Az elkövetés idején hatályos régi Btk. 320. § 2004. június 17. napján hatályos szövege:

„(1) Akit olyan idegen vagyron kezelésével vagy felügyeletével bíztak meg, amelynek kezelése vagy felügyelete törvényen alapul, és az ebből folyó kötelességének megszegésével vagy elhanyagolásával gondatlanságból vagyoni hátrányt okoz, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.

(2) A büntetés három évig terjedő szabadságvesztés, ha a hanyag kezelés különösen nagy, vagy ezt meghaladó vagyoni hátrányt okoz.”

A régi Btk. 33. § 2004. június 17. napján hatályos szövege:

„(1) A büntethetőség elévül

- a) olyan büntett esetén, amely életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető, húsz év;
b) egyéb bűncselekmény esetén a büntetési tétel felső határának megfelelő idő, de legalább három év elteltével.”

██████████ cselekménye eltér a többi, eredetileg 14 vádlott ügyétől, mivel ő nem volt jelen az ██████████ ügyében történt szavazáson, így ő annak az ügynek nem vádlottja, az őt nem érinti. Esetében kizárólag az ██████████ értékesítésével kapcsolatos anyag kezelés elévülésének megszakítására alkalmas eljárási cselekmények bírnak az elévülés tekintetében relevanciával, és ezt a másodfokú bíróság a jogerős ítéletében is felismerte.

A jogerős ítélet arra az álláspontra jutott, hogy ██████████ esetében nem következett be az elévülés, de nem ismerteti, hogy ezen álláspontot milyen szabályok alkalmazásával alakította ki. Felismerve, hogy ██████████ esetében az elévülést a többi vádlottól eltérően más események szakítják meg, a másodfokú ítélet 87. oldal 5. bekezdése az alábbiakat tartalmazza:

„██████████ csak a 2-es tényállási ponttal érintett, de esetében sem merül fel a bűncselekmény elévülésének a lehetősége. **A feljelentés az ██████████ ingatlan tekintetében 2009. április 15. napján érkezett a nyomozó hatósághoz, amelynek vezetője 2009. április 24-én elrendelte az ügyben a nyomozást.** Szakértőt a hatóság 2011. szeptember 20-án rendelt ki, gyanúsítottként 2012. június 5-én vonták a vádlottat felelősségre, a vádemelésre 2014. májusában került sor, a tárgyalásra pedig ezt követően 2014. július 1. napján. Mivel az elévülés félbeszakadását eredményezi a hatóság minden olyan tevékenysége, mely a felelősségrevonást célozza, a fenti intézkedésekkel az elévülési idő újból és újból elkezdődött.”

A végzés felülbírálta a másodfokú ítélet 87. oldalának 5. bekezdésében a nyomozás elrendelésére vonatkozó megállapításokat. Összesítő táblázat az ítéletben szereplő cselekmények idejéről:

A jogerős ítélettel elbírált cselekmény elkövetésének az ideje:	2004. június 17.
A régi Btk. 33. § (1) b) pontja szerinti elévülés bekövetkezésének az ideje:	2007. június 17.
A feljelentés nyomozó hatósághoz való beérkezésének ideje:	2009. április 15.
A nyomozás elrendelésének az ideje:	2009. április 24.
██████████ első kihallgatása gyanúsítottként:	2012. június 5.

Fenti ítéleti tényállással szemben az ügyészség olyan, a büntetőeljárás szempontjából lényegtelen cselekményekre hivatkozik, amelyek nem jelentettek valódi nyomozati cselekményeket. Az ügyészség által is elismerten sem ██████████ feljelentése, sem a 2006. június 6. napján történt nyomozás elrendelése nem tartalmazta az ██████████ elidegenítésének a vizsgálatát, mivel arra a feljelentő csak később utalt. Így nyomozás nem került az ██████████ vonatkozásában elrendelésre.

Mivel az ██████████ sz. alatti ingatlan elidegenítésére vonatkozóan ██████████ feljelentése még csak tényállítást sem tartalmazott, és mivel így e tárgyban nyomozást sem rendelhetek el (nem is található a teljes iratanyagban az ██████████ alatti ingatlan vonatkozásában nyomozást elrendelő határozat 2009. április 24-e előtt, ehhez képest állítja azt az ügyészség, hogy már három évvel korábban is

nyomoztak az ügyben), egészen a 2009. április 15-ei feljelentésig nem lehetett szó olyan érdemi eljárási cselekményekről, amelyek ténybeli alapja azonos az utóbbi vád tárgyává tett cselekmény ténybeli alapjával (tárgyi feltétel); illetve amelyek meghatározott személy - a terhelt - ellen a bűncselekmény bekövetkezésében, előidézésében játszott szerepének tisztázására irányulnak (személyi feltétel).

Alapvetően az elévülés intézményét üresítené ki az, ha egy ügyben olyan lényegtelen és a váddal nem összefüggő cselekményekre való hivatkozás megszakítaná az elévülést, mint amire jelen esetben az ügyészség hivatkozik. A vádbeli cselekmény során az ügyészség a nyomozás 2006. évben történő elrendelésére hivatkozik, a hivatkozott tanú meghallgatások 2006.10.27. és 2007.05.18. napjai között történtek. Végigolvasva újra a jegyzőkönyveket, általános beszélgetés történt ezeken az önkormányzati ügymenetéről, de semmi konkrétum nem merült fel az [REDACTED] vádbeli értékesítésével kapcsolatosan. A tanúk nem is beszéltek a 2004. június 17. napján történt elidegenítésről szóló szavazásról, a nyomozás elrendeléséről szóló határozat pedig az iratok között az [REDACTED] alatti ingatlan vonatkozásában (amely nevesítve említi) nem található.

Sőt, az ügyben a kár felmerülésére a szakértőt csak 2011. szeptember 20. napján (!), öt évvel az állítólagos nyomozás elrendelését követően rendelt ki a nyomozó hatóság, és a vádlott kihallgatása csak további 1 évvel később, 2012. június 5. napján történt meg. Ehhez képest megalapozatlan állításnak tűnik, hogy már 2006-ban nyomozás folyt volna az [REDACTED] alatti ingatlannal kapcsolatos jogüggyellett kapcsolatban. Egy elvi kérdés merül fel e körben: nyomozásnak lehet-e tekinteni azt az eljárást, ahol a nyomozás elrendelésére való hivatkozás után több mint 5 évvel rendelnek ki szakértőt arra az alapvető kérdésre, hogy „felmerült-e kár”, vagyis hogy az állítólagosan elkövetett bűncselekmény egyik tényállási eleme megvalósult-e?

Ilyen „üres nyomozással” szinte bármely ügy elévülését meg lehet akadályozni, így az elévülés önmaga ellehetetlenülne és a maga az elévülés fogalma üresedne ki. **Nyilvánvalóan ezen okokat mérlegelve állapította meg a másodfokú bíróság az ítéletének 87. oldalán, hogy a nyomozás az [REDACTED] vonatkozásában 2009. április 24. napján került elrendelésre.**

2009. április 24. napjáig semmi olyan érdemi eljárási cselekmény nem történt az [REDACTED] alatti ingatlan értékesítésének a vizsgálata kapcsán, amely a cselekmény felderítését célozta volna, és így az elévülést félbe szakította volna. Annak a kérdésnek az eldöntésére pedig, hogy egyáltalán történhetett-e bűncselekmény, a szakértő kirendelése adott választ, amelyre csak 2011.09.20. napján került sor. [lásd: BH 2016.9.229.]

4. A tisztességes eljáráshoz való jog sérelmének az indoklása

A végzés álláspontom szerint sérti a panaszosnak az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében elismert tisztességes eljáráshoz való jogát.

A tisztességes eljárás Alaptörvényben foglalt elve sérült akkor, amikor az ítéletek és a végzés alapjául egy olyan szakértő véleményét fogadta el a bíróság, aki a sértett (!) részére a szokásos szakértői munkadíj tízszeres (!) mértékét kitevő mértékű díjazás ellenében végzett munkát, és ezt a körülményt a bíróság nem vizsgálta ki.

Az ítélet alapjául [REDACTED] 2012.03.15. napján készített szakvéleménye szolgált, amelyet mellékelten csatolok.

██████████ ugyanebben az időben szerződéses kapcsolatban állt a sértett Budapest Főváros VI. kerület Terézváros Önkormányzata 100%-os tulajdonában álló Terézvárosi Vagyonkezelő Nonprofit Zrt.-vel, akivel 2012. február 29. napján szerződést kötött egyes értékbecslés elkészítésére.

A csatolt szerződés alapján ██████████ napi 300.000 Ft szakértői díjra (mindösszesen 3.000.000 Ft díjra) jogosult. 8 órás munkanappal számolva, ez 37.500 Ft + ÁFA óradíjat jelent. Ehhez képest a nyomozati eljárásban és a bírósági eljárásban a szakértő úr az igazságügyi szakértők díjazásáról szóló 3/1986. (II. 21.) IM rendelet 1. számú melléklet 91. sora szerint a szakértő díja 4.000 Ft óránként.

A megbízás időpontja egybeesett azzal az időponttal, amikor a jelen büntetőeljárás során a nyomozó hatóság kirendelte ██████████ azzal, hogy a Budapest VI. kerület ██████████ ██████████ ingatan értékére szakvéleményt készítsen el

Ez a szerződéses kapcsolat sajnos a másodfokú bíróság előtt merült csak fel, azt a bíróság nem vizsgálta érdemben. ██████████ szakvéleményével a védelem sokat foglalkozott, azok jelentős hibáit több beadványban támadta. Az a tény, hogy a vádirat elkészítésekor a szokásos ár tízszeresének a mértékét kitevő díjért végzett a sértett részére szakértési munkát, talán a hibákat megmagyarázza.

De ahogy a köznyelv mondja, nem elég tisztának lenni, annak is kell látszani. Ez a szakértőkre is igaz. Csak az a ██████████ végezhet szakértést egy eljárásban, aki a szokásos ár tízszeres mértékéért szakértő a sértett részére is?

██████████ szakvéleményének számos hibájára világított rá a védelem.

Számos feltárt hiányosságot elfogadva az ügyészség maga módosította a kár értékét, a kár mértékét több mint 350.000.000 Ft összeggel csökkentve!

Ezen hibák közül most csak egyetlen elemet emelek ki: ██████████ a lakottság miatti értékcsökkenéséhez 2015.07.02. napján a 171. jegyzőkönyvben (31. oldal) azt állítja, hogy a lakottság miatti értékcsökkenést a szakmai gyakorlat 40-50 % mértékben engedi meg. A lakottság miatti értékcsökkenést a szakértők közül a jegyzőkönyvekben és a szakvéleményeikben ██████████ 80%, ██████████ határozza meg. Egyetlen szakértő volt csak, aki a lakottság miatti értékcsökkenést, azaz a bérleti jog értékét 50% mértékben határozta meg, ez pedig ██████████ volt, akinek a szakvéleménye az ítélet alapja.

██████████ nem várható elfogulatlan szakvélemény, mivel a sértett és magánfél 100%-os tulajdonában álló céggel állt szerződéses kapcsolatban, amely során a szakértő úr az elvégzett munkáért a szokásos ár tízszeres mértékét kitevő díjazásban részesült, abban az időben, ugyanabban a hónapban (!), amikor a nyomozó hatóság jelen ügyben szakvéleményt készített vele.

A bírósági eljárás során is ██████████ szakvéleményét fogadta el a bíróság. A védelem által feltárt hibák miatt a kár értékét a vádiratban szereplő 573.800.000 Ft helyett a jogerős ítélet végül 123.010.000 Ft összegre mérsékelte, ezt is ██████████ módosított szakvéleményére alapítva. ez is 360.000.000 Ft (!) összeggel kevesebb az eredeti vádirathoz képest, de a lakottság miatti értékcsökkenés tényleges figyelembe vétele és egy objektív szakértő esetén nem került volna semmilyen kár megállapításra!

5. Jelen kérelem jogi alapja

Kúria mint felülvizsgálati bíróság által hozott végzésével szemben a panaszosnak jogorvoslati lehetősége nincs, így az Abtv. 27. § b) pontjában meghatározott követelmény teljesül, ahogy az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 32. § (2) bekezdésében foglalt feltétel is.

Az végzést az Abtv. 29. §-ának megfelelően annak alaptörvény-ellenessége érdemben befolyásolta.

6. A jogerős ítélet végrehajtásának felfüggesztésére irányuló indítvány és összesítés

Mivel egyértelmű, hogy a cselekmény a nyomozás elrendelésekor (2009. április 24.) már majdnem 2 éve elévült (2007. június 17. napján), **kérem a Tisztelt Kúriát, hogy a másodfokú ítélet végrehajtását, az abban foglaltak teljesítését az Abtv. 53. § (4) bekezdése alapján az indítvány elbírálásáig függeszse fel.** Erre különös indokot ad, hogy a jelentős polgári jogi igény és a bűnügyi költség érvényesítésére végrehajtási eljárás van ██████████ szemben folyamatban.

Indítványozom, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság a fenti végzés Alaptörvény-ellenességét az elsőfokú és másodfokú ítéletekre is kiterjedően megállapítani szíveskedjen, és a Kúria döntését és az ítéleteket semmisítse meg.

7. Egyéb nyilatkozatok

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel úgy nyilatkozom, hogy alkotmányjogi panasz indítványomban szereplő személyes adatok nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Budapest, 2019. június 7.

Tisztelettel:

Dr. Árva Tamás
Ügyvéd

ÁRVA ÜGYVÉDI IRODA
Dr. Árva Tamás ügyvéd
1074 Budapest, Barát utca 4.

